

Υπόθεση T-184/01

IMS Health, Inc.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Προσφυγή ακυρώσεως — Αναστολή εκτελέσεως και, στη συνέχεια, κατάργηση της προσβαλλομένης αποφάσεως εκκρεμούσης της δίκης — Κατάργηση της δίκης»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2005 II - 819

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή κατά αποφάσεως που αποτέλεσε διαδοχικά αντικείμενο αναστολής εκτελέσεως και καταργήσεως, εκκρεμούσης της δίκης — Άρση όλων των ζημιωγόνων για τον προσφεύγοντα έννομων συνεπειών — Προσφυγή που κατέστη άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης
(Άρθρο 230 ΕΚ)*

2. Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή η οποία κατέστη άνευ αντικειμένου λόγω καταργήσεως της προσβαλλομένης απόφασεως — Μεταβολή των περιστάσεων υπό τις οποίες εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση — Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα

(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 87 § 6)

1. Ο προσφεύγων εξακολουθεί να έχει συμφέρον για την ακύρωση πράξεως καταργηθείσας, εκκρεμούσης της δίκης, αν η ακύρωση της πράξεως αυτής είναι ικανή, αφ' εαυτής, να παραγάγει έννομες συνέπειες.
2. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κατάργησε, εκκρεμούσης της δίκης, απόφαση σχετική με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 ΕΚ, λόγω της μεταβολής των περιστάσεων υπό τις οποίες εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, ήτοι της καταστάσεως του ανταγωνισμού, και που ούτε από την απόφαση περί καταργήσεως ούτε από τα έγγραφα που περιελήφθησαν στη δικογραφία συνάγεται ότι η Επιτροπή δέχθηκε ότι η απόφαση αυτή έπασχε πλημμέλεια σχετική με τις αιτιάσεις που προέβαλε ο προσφεύγων, η δίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων της υποθέσεως επιβάλλει κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Εφόσον έχει ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλομένης απόφασεως, αυτή δεν μπορούσε να παράγει έννομες συνέπειες μεταξύ του χρονικού σημείου της αναστολής εκτελέσεώς της και της θέσεως σε ισχύ της απόφασεως περί καταργήσεως, οπότε, με εξαίρεση τις ενδεχόμενες επιζήμιες για τον προσφεύγοντα συνέπειες κατά το χρονικό διάστημα που προηγήθηκε της αναστολής, η προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου και η δίκη πρέπει να καταργηθεί.

(βλ. σκέψεις 38, 40-41, 47, 49)

(βλ. σκέψεις 53, 55)